

การคัดตัว

जेरेट्टीว่าพระเยซูคริสต์ทรงอยู่เคียงข้างเขา

โดย โนเอล แลมเบิร์ต บาร์ริส
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในฝรั่งเศส

जेरेट्टีเลี้ยงลูกบาสไปทั่วสนาม ผู้เล่นต่างพากันวิ่งล้อมเขา ร้องเท้า พวกเขาส่งเสียงดังเอี้ยดอ้าคบนพื้น “ส่งลูกมาให้ฉัน!” กาเบรียลตะโกน เจเรट्टีส่งลูกบาสไปให้กาเบรียลและวิ่งต่อไป จากนั้นกาเบรียลก็ส่งลูกบาสกลับมา เจเรट्टีโยนลูกบาสลงห่างๆ! ลูกลงห่างแล้ว! “เก่งมาก เจเรट्टี” ไค้ชพูดหลังการแข่งขันจบลง “รู้ไหมว่าการคัดตัวสำหรับทีมระดับเขตจะจัดขึ้นในอีกสองสัปดาห์” เจเรट्टียิ้มกว้าง มีผู้เล่นเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ได้ไปคัดตัวสำหรับทีมนั้น “การคัดตัวจะจัดขึ้นในวันอาทิตย์” ไค้ชกล่าว “คิดว่าไปได้ไหม?” ความตื่นเต้นของเจเรट्टีหายไปอย่างรวดเร็ว “วันอาทิตย์หรือครับ?” เจเรट्टีถาม “ใช่ มีปัญหาอะไรไหม?” เจเรट्टีคิดเรื่องนั้น นี่เป็นโอกาสที่เขาจะได้เล่นในทีมที่ดีมาก! แต่วันอาทิตย์เป็นวันที่เขาต้องไปโบสถ์และจดจ่ออยู่กับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “วันอาทิตย์เป็นวันพิเศษสำหรับผม” เจเรट्टีพูด “แต่ผมจะคุยกับพ่อแม่เรื่องนี้ครับ” คินนินเจเรट्टีนั่งอยู่บนเตียงกับคุณพ่อคุณแม่ เขาโยนลูกบาสขึ้นไป ในอากาศขณะที่เขาคิด “ผมอยากไปคัดตัวเข้าทีมจริงๆ ครับ” เขาบอกคุณพ่อคุณแม่ “แต่ผมไม่อยากทำวันอาทิตย์ ผมรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของที่สำคัญกว่าบาสเกตบอล” “เราจะทำอะไรเพื่อช่วยลูกได้บ้าง?” คุณแม่ถาม เจเรट्टีพลิกลูกบาสในมือ “เราสวดอ้อนวอนด้วยกันได้ไหมครับ?” เขาวางลูกบาสลงและกอดเข้ากับคุณพ่อคุณแม่ “พระบิดาบนสวรรค์” เขาพูด “ลูกอยากไปคัดตัวเข้าทีมบาสเกตบอลนี้จริงๆ แต่การคัดตัวจัดขึ้นในวันอาทิตย์! ลูกรู้ว่าวันอาทิตย์เป็นวันที่ต้องถวายแด่พระองค์ ลูกจะทำอะไรได้บ้าง?”

หลังสวดอ้อนวอนจบ เจเรट्टีรู้สึกสบายใจ

“ลูกรู้สึกอย่างไร?” คุณแม่ถาม

“ผมจะไม่ไปคัดตัวถ้าจัดในวันอาทิตย์” เขาพูด “แต่ผมรู้สึกว่าจะ

ทุกอย่างจะดีเอง”

สองวันต่อมา คุณแม่ของเจเรट्टีได้รับอีเมล แจ้งการคัดตัวจะจัดขึ้นในวันเสาร์แทน!

เจเรट्टีสามารถไปคัดตัว และ รักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ได้!

เขารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเขา

เจเรट्टีฝึกซ้อมบาสเกตบอลให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ตลอดสองสัปดาห์ติดต่อกัน เมื่อถึงวันสำคัญ เจเรट्टีทำสุดความสามารถ เขาวิ่งเร็วระหว่างการแข่งขัน ลูกลงห่างเกือบทั้งหมด และให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีม

“ผู้เล่นต่อไปนี่ยังต้องคัดตัวต่อเพื่อเข้าทีม” ไค้ชพูดหลังจากคัดตัว

รอบแรก “โปรดฟังชื่อตัวเอง”

หัวใจของเจเรट्टีเต้นแรง ไค้ชเรียกชื่อหนึ่ง แล้วก็อีกชื่อ และอีกชื่อ

เจเรट्टีรู้สึกว่าความหวังที่จะเข้าทีมเริ่มริบหรี่

ไม่นาน ไค้ชก็ขานชื่อหมด เขาไม่ได้เรียกชื่อเจเรट्टี เจเรट्टีจะไม่ได้

คัดตัวรอบถัดไป

เจเรट्टีนั่งบนม้านั่งนอกโรงยิมและก้มมองพื้น เขาฝึกซ้อมหนักมาก

แต่รู้สึกเหมือนความพยายามของเขาไม่มีผลใดๆ

เมื่อคุณแม่มารับเจเรट्टีกลับบ้าน เขาสายสิริชะ “ผมไม่ได้รับเลือก

เข้าทีมครับ”

คุณแม่กอดเขาแน่น “แม่ขอโทษที่ไม่ได้เป็นอย่างที่เราต้องการ”

เธอบอก

เจเรट्टีสุดลมหายใจลึก จากนั้นก็มีความคิดปลอดโยนเข้ามา

“สิ่งต่างๆ จะไม่เป็นไปตามที่ผมต้องการเสมอไป” เขาพูด

“แต่พระเยซูคริสต์ทรงทราบที่ผมรู้สึกอย่างไร พระองค์ทรง

อยู่ข้างผม”

คุณแม่ยิ้ม “ถูกต้องจ๊ะ! พระองค์ทรงรู้ว่าลูกรู้สึกอย่างไร”

เจเรट्टียิ้มตอบ เขายังเสียใจ แต่เขารู้สึกดีขึ้นเมื่อรู้ว่า

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเข้าพระทัยความรู้สึกของเขา เจเรट्टีรู้ว่า

พระเยซูจะทรงรักและช่วยเหลือเขาเสมอ ●

